

Dosarul nr. 1-54/23
1-23047854-32-1-31032023

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

23 mai 2025

or.

Ialoveni

Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni

Instanța compusă din:

Președinta ședinței, judecătorea

Corina Albu

Grefiera

Tatiana Cotovici

Cu participarea:

Procurorului

Tudor Jalbă

Avocatei părții vătămate decedate

Nadejda Crețu

Avocatului

Ion Tăut

a judecat în ședință de judecată închisă, **în procedură generală**, cauza penală privind învinuirea lui:

*****, a.n.*****, c/p *****, originar și domiciliat satul *****, moldovean, cetățean al R.M., nesupus militar, necăsătorit, studii medii incomplete, oficial neangajat în câmpul muncii, fără grade de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, anterior nejudecat,

- în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 171 alin. (1) Codul penal al RM.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 05.04.2023, potrivit încheierii de fixare a termenului pentru desfășurarea ședinței preliminare a judecătorului Corina Albu, până la 23.05.2025.

Procedura de citare îndeplinită.

Procurorul Tudor Jalbă s-a pronunțat asupra vinovăției inculpatului ***** de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 171 alin.(1) Codul penal și a solicitat aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Totodată, a solicitat aplicarea măsurii preventive - arestarea preventivă în privința lui *****, întru executarea sentinței. La fel, a solicitat ca corpurile delictelor să fie păstrate la materialele cauzei și încasarea de la inculpat în contul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 24 000 (douăzeci și patru mii lei, 00) lei pentru efectuarea expertizelor judiciare.

Avocata părții vătămate decedate, Nadejda Crețu a susținut poziția procurorului.

Avocatul inculpatului Tăut Ion, a solicitat achitarea acestuia din motivul că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat.

Partea descriptivă

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

A C O N S T A T A T:

Situația de fapt reținută de instanță:

1. Inculpatul *****, la data de 15.11.2022, aproximativ ora 23:00, urmărind scopul comiterii infracțiunii de viol, conștientizând caracterul ilegal al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestora, aflându-se în drum în satul Răzeni, raionul Ialoveni în apropiere de domiciliu său, a întâlnit-o pe cet. ***** și aplicând forța fizică față de ultima a apucat-o de mână, deplasându-se împreună pe teritoriul unei case părăsite care se afla în preajmă. În continuarea acțiunilor sale infracționale, Gheorgheii Beregoi aplicând constrângerea fizică și psihică, a îmbrâncit-o pe ***** în rezultatul căruia ultima a căzut la sol, după care forțat a dezbrăcat victima de haine și contrar voinței acesteia a întreținut cu ea un raport sexual, prin introducerea penisului în vagin.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 202202P3020 din 23.11.2022, la examenul ginecologic a cet. ***** s-au stabilit două rupturi himenale vechimea cărora nu a putut fi stabilită. În urma cercetării biologice a două frotiuri și tampon din vată cu conținut vaginal colectat de la *****, s-a depistat spermă.

2. Inculpatul *****, în cadrul ședinței de judecată nu s-a prezentat pentru a da declarații pe marginea învinuirii aduse.

3. În conformitate cu prevederile art. 321 alin. (2) pct. 1) Codul de Procedură Penală, instanța de judecată, a dispus judecarea cauzei în lipsa inculpatului *****.

4. Totuși, instanța de judecată, a întreprins toate măsurile posibile pentru a asigura prezența inculpatului ***** în fața ei, însă ultimul s-a ascuns de la prezentarea în instanță.

5. Astfel, inculpatul ***** fiind citat legal, nu a fost prezent la ședințele de judecată, instanța dispunând prin Încheieri în repetate rânduri aducerea silită a acestuia, apoi la data de 20.02.2025, a fost inițiat dosarul de căutare nr. 2025440015 în privința acestuia.

6. În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că posibilitatea examinării cauzei în lipsa acuzatului (inculpatului) este admisă de CEDO în condițiile în care acestuia îi sunt aduse la cunoștință materialele cauzei.

7. Așadar, dispozițiile §3, §1 al art. 6 CEDO stabilesc elementele esențiale ale unui proces echitabil în materie penală. Ele constau, în special, în informarea acuzatului, în cel mai scurt timp, cu privire la natura și la cauzele acuzației ce i se aduce, acordarea timpului și facilităților necesare formulării apărării sale, asigurarea dreptului la apărare, singur sau asistat de un avocat, posibilitatea interogării martorilor în acuzare și a convocării și ascultării celor în apărare în aceleași condiții, în condiții de respect al principiului contradictorialității. Instanța europeană a arătat că noțiunea de „**proces echitabil**” a cunoscut o evoluție dintre cele mai notabile în jurisprudența sa, marcată, în special, de importanța atribuită aparențelor și de sensibilizarea crescândă a opiniei

publice cu privire la garanțiile unei bune justiții. Desigur, ea a precizat că optica justițiabililor cu privire la echitatea desfășurării unui proces nu este de neglijat, dar nu joacă un rol decisiv în această direcție; eventualele aprehensiuni (temere) ale acestora, dacă ele există, spre exemplu, în legătură cu caracterul echitabil al procedurilor la care participă, trebuie să poată fi considerate justificate obiectiv.

8. În procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterile cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității, al unui proces echitabil, în general. După cum a decis Curtea în mod constant în jurisprudența sa, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul” de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale parag. 3 ale aceluiași text recunosc „oricărui acuzat” dreptul „de a se apăra el însuși”, „de a interoga sau de a face să fie interogați martorii”, „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată”, toate acestea fiind de neconceput fără prezența sa.

9. Prezența unui acuzat în instanță capătă o importanță capitală datorită atât dreptului său de a fi ascultat de tribunal, cât și datorită necesității de a fi controlată exactitatea afirmațiilor sale, de a le confrunța cu cele ale eventualei victime ale cărei interese trebuie protejate, precum și cu declarațiile martorilor. De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare” a absențelor nejustificate. O situație specială din punctul de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat prin raportare la exigențele art. 6 din Convenție. Curtea a decis că o procedură penală care se derulează în absența celui trimis în judecată nu este, în principiu, incompatibilă cu dispozițiile Convenției, dacă el are posibilitatea să obțină ulterior ca o jurisdicție să statueze din nou, după ce l-a ascultat, cu privire la temeinicia acuzațiilor ce i se aduc, în fapt și în drept.

10. În acest sens, în conformitate cu art. 351, art. 352 Codul de procedură penală, prin încheierea protocolară instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în ședință publică, în limba de stat, în lipsa inculpatului ***** cu participarea avocatului Tăut Ion.

11. În consecvența logicii expuse, instanța de judecată constată că decizia de a examina cauza în lipsa inculpatului ***** în temeiul articolului 321 alin. (2) pct. 1) și alin. (6) Codul de procedură penală a fost luată întru respectarea garanțiilor unui proces echitabil impuse de art. 6 CEDO.

12. În raport cu garanțiile art. 6 CEDO și situația în speță instanța de judecată reține că deși a fost dispusă examinarea cauzei în lipsa inculpatului prin prisma dispozițiilor art. 321 alin. (2) pct. 1) și alin. (6) Codul de procedură penală, garanțiile procesului echitabil revendicate de art. 6 CEDO au fost întru totul respectate, acesta fiind reprezentat în instanță de avocatul **Tăut Ion**, acestuia fiindu-i acordat pe tot parcursul examinării cauzei posibilitatea prezentării probelor în susținerea nevinovăției clientului său.

13. În temeiul art. 368 alin. (1) pct. 2) Codul de procedură penală, s-au dat citire declarațiilor inculpatului ***** depuse în cursul urmăririi penale, în calitate de învinuit care a declarat că nu recunoaște vina și susține declarațiile oferite în calitate de bănuit

unde a comunicat că la data de 15.11.2022, nu a văzut-o pe *****. În această zi era la lucru, lucrează în calitate de văcar, și anume, cu vacile pe deal se află toată ziua. Pe data de 15.11.2022, a venit acasă de la lucru, în jurul orelor 20:00, la această oră intră cu cireada de vaci în sat. A luat vacile sale și a venit acasă. În drum spre casă nu a văzut-o pe *****, acasa era doar mama sa, Maria Beregoi, sora sa Tatiana Beregoi și copii ultimei. A intrat în casă, a mâncat și s-a culcat. Nu a ieșit din casă după ce a venit de la serviciu. Menționează că pe ***** o cunoaște, căci locuiește cu câteva străzi mai la vale de el. Cu aceasta nu a avut careva relații, nu s-au întâlnit și nici nu a avut careva relații sexuale. Nu a întreținut cu ea nici un raport sexual. În această lună a văzut-o pe Natalia cu colaboratorul poliției, Cristina, care au venit la el acasă. A menționat, că când vine acasă de la lucru, nu trece pe lângă gospodăria Nataliei Tertei. Conflicte cu ***** nu a avut niciodată, nici cu soțul ei actual. Precizează, că cumnatul său Andrei, nu ține minte numele de familie, anterior a avut un conflict cu ***** , concubinul Nataliei Tertei, din motiv că ultimul i-a sustras careva bunuri de la casa ce aparține cumnatului său și anume, niște uși, ferestre. Nu poate spune, din care motiv, ***** spune că anume el a violat-o, deoarece nu a întreținut niciodată cu ea nici un raport sexual și nici intenții de genul dat nu a avut (f.d 91-92, 114).

14. Vina inculpatului ***** în comiterea faptei incriminate este deplin dovedită prin probele administrate, printre care, declarațiile părții vătămate ***** , martorului ***** , precum și de materialele dosarului cercetate în ședința de judecată.

15. În conformitate cu prevederile art. 371 Codul de procedură penală, deoarece partea vătămată ***** și martorul ***** sunt decedați, s-au dat citirii declarațiile acestora de la urmărirea penală.

16. În cadrul urmăririi penale, partea vătămată ***** a declarat că, locuiește în s.Răzeni r-nul Ialoveni, împreună cu mama sa ***** , tatăl său *****și cu ***** , concubinul său. Relațiile cu concubinul său sunt bune, se împacă, acesta merge la lucru, aduce bani de mâncare și câteodată aduce câte un pahar de vin. Pe ***** îl cunoaște, este prieten cu concubinul său, nu a avut relații cu Gheorghii Beregoi, relațiile cu ultimul sunt normale. La data de 15 noiembrie 2022, la orele 08:00 a mers la tanti Zina, nu cunoaște numele de familie, a fost la ea la lucru, a greblat în grădină. După ce a lucrat, tanti Zina a trimis- o la farmacie, să procure niște medicamente, a venit înapoi și a chemat-o în casă. Tanti Zina a hrănit-o, a servit-o cu vin, a servit 3 pahare de vin, cu volumul de 100 ml și i-a dat 20 lei și pâine. A mâncat după care s-a dus acasă, a lăsat pâinea și s-a dus la magazinul din sat, a mai procurat o pâine și a servit un pahar de vin. Ulterior, a intrat la Maria Pleșca unde a servit un pahar de vin, a stat la ea aproximativ 15 minute. A ieșit de la Maria Pleșca și a plecat pe drum spre casa sa. În drum s-a întâlnit cu mama lui Gheorghii Beregoi și ultima a chemat-o să intre la ea. Astfel, a intrat în casă a servit-o cu un pahar de vin și au mai discutat. Cât timp a stat la mama lui Gheorghii Beregoi, Maria nu poate spune concret, dar când a ieșit afară deja întuneric. Prin urmare, i-a spus că pleacă acasă și ultima i-a răspuns să plece. Cât a stat la Maria Beregoi acasă, alte persoane nu erau, nu a văzut pe nimeni. Ulterior, s-a pomit spre casa sa. În drum s-a întâlnit cu Gheorghii Beregoi, care era servit și venea spre casa lui. Gheorghii Beregoi o place și i-a spus să vină la el, ea a mers după el, au intrat într-o grădină amplasată vizavi

de casa lui *****, unde se află o casă avariata. În grădină, Gheorghii Beregoi a dezbrăcat-o de pantaloni, nu avea lenjerie intimă pe ea și a trântit-o jos. Ea a strigat să-i dea pace, dar Gheorghii Beregoi nu s-a liniștit. Prin casele din împrejur să vedea lumini aprinse, dar la strigătul ei nimeni nu a ieșit și nu s-a implicat. După ce ***** a dezbrăcat-o de pantaloni și a îmbrâncit-o jos, singur s-a dezbrăcat de pantaloni până la genunchi și fiind deasupra sa a introdus membrul sexual în vagin. Ea a strigat și a cerut să îi dea pace, dar el a răspuns să stea și să tacă. Gheorghii Beregoi a introdus membrul sexual în vaginul său o singură dată. El a ejacuat în ea. ***** a introdus membrul sexual al său în vaginul ei, alte acțiuni asupra sa nu au fost făcute din partea lui. După încheierea actului sexual s-a ridicat de jos, s-a îmbrăcat singură, s-a dus acasă și s-a culcat, Gheorghii la fel s-a îmbrăcat singur și a plecat acasă. În timpul actului sexual nu a vorbit cu Gheorghii Beregoi, nu i-a plăcut actul sexual întreținut. A ajuns acasă în jurul orelor 00:00 min., înainte de a se culca a spălat pantalonii în care era îmbrăcată, nu poate spune de ce înainte de culcare a spălat doar pantalonii, concubinul ei dormea și nu i-a spus nimic din cele întâmplate. Ulterior nu s-a uitat la oră, i-a spus concubinului că Gheorghii Beregoi a violat-o. Prin urmare, concubinul său a telefonat la poliție. Concretizează, că Gheorghii Beregoi în acea seară era îmbrăcat în pantaloni, dar ce culoare nu ține minte, căci era noaptea, în scurtă și cu fes în cap, ea era îmbrăcată în pantaloni negri, maiou alb și un pulover roșu, nu avea scurtă asupra sa. Menționează, că anterior la Gheorghii Beregoi acasă a mai fost, a ajutat-o pe mama lui Gheorghii la lucru prin ogradă, dar acesta nu era acasă, era la lucru. Gheorghii Beregoi cu concubinul ei se împăcau bine, nu au avut loc conflicte între ei doi. La moment nu cunoaște relația dintre ei. Menționează, repetat că Gheorghii Beregoi a violat-o, căci ea nu a fost de acord cu actul sexual, a fost constrânsă, fiind pusă jos la pământ, vroia să se elibereze din mâinele lui, îl împingea, dar el îi spunea să tacă. De către Gheorghii Beregoi nu a fost lovită, nu a fost presată fizic și psihologic. Suplimentar partea vătămată a comunicat că pe Gheorghii Beregoi îl cunoaște de o perioadă îndelungată de timp, anterior cu acesta conflicte nu a avut. De asemenea, anterior cu Gheorghii Beregoi nu a întreținut relații sexuale, unica relație sexuală întreținută cu acesta a avut loc la data de 15.11.2022, în jurul orelor 23:00, deoarece la orele 00:00 min., era deja acasă. La fel comunică că, nici relații amoroase nu a avut cu Gheorghii Beregoi. A mers cu Gheorghii Beregoi, la locul unde a fost forțată de a întreține un raport sexual, deoarece ea avea de gând să meargă acasă, dar întâlnindu-se în stradă în apropierea domiciliului acestuia, Gheorghii Beregoi a chemat-o insistent să meargă cu el. Atunci, i-a spus că pleacă spre casă, dar Gheorghii Beregoi i-a răspuns să aștepte puțin, nu a lovit-o, nu a îmbrâncit-o, nu a numit-o cu cuvinte urâte, doar a tras-o puțin de mână, ca să meargă cu el, a simțit puțină durere. După ce a fost atrasă pe terenul vizavi de domiciliul lui Gheorghii Beregoi, a căzut jos la pământ. Deși striga, nimeni nu a ieșit. Ea striga să îi dea drumul, dar el a spus să aștepte puțin ca să ejacueze. Ei au mers pe teritoriul casei părăsite, care este amplasată vizavi de domiciliul lui Gheorghii Beregoi. Casa respectivă nu are gard și poartă, intrarea este liberă. Precizează că el a intrat pe teritoriul locuinței părăsite, iar el a început să o dezbrace de pantaloni, adică a început a trage pantalonii în jos, a împins-o jos, a căzut pe spinare și el s-a urcat deasupra sa. Ea striga să îi dea pace, iar Gheorghii Beregoi spunea să stea. ***** a dezbrăcat-o de

pantaloni până la jumătate și el la fel și-a dezbrăcat pantalonii săi până la jumătate, adică până la genunchi, și a introdus membrul sexual în vagin. Gheorghii Beregoi a spus să aștepte puțin, căci va ejacua în ea și așa a făcut, a ejaculat în ea. Nu ține minte cât a durat raportul sexual și nu ține minte dacă a simțit dureri. Raportul sexual a fost în formă normală. După finisarea raportului sexual, Gheorghii Beregoi s-a ridicat și a plecat acasă, dar totodată i-a spus și ei să plece acasă. Astfel, s-a îmbrăcat singurică și a mers acasă. Când a ajuns acasă nu a povestit soțului său cele întâmplate, deoarece el dormea și nu a simțit că a venit. Ulterior, i-a povestit, motiv din care soțul său a telefonat la poliție. Când soțul a întrebat-o de unde vine, ea a povestit că a fost violată de Gheorghii Beregoi (f.d 28).

17. În cadrul urmăririi penale, martorul ***** a declarat că locuiește împreună cu concubina sa *****. La data de 15 noiembrie 2022, orele 08:00 a plecat la mănăstire cu vecinul Valeriu Rîșneanu la lucru. Acasă a venit în jurul orelor 12:00-13:00. După lucru, a servit băuturi alcoolice, un ulcior de vin și o sticlă de rachiu. Când a ajuns acasă era în stare de ebrietate, ***** nu era acasă, acasă erau doar părinții Nataliei Tertia care dormeau. Ajungând acasă, a mâncat, a servit un pahar de vin, s-a culcat și pe concubina sa nu a căutat-o. Nu poate spune când Natalia a venit acasă, dar era după orele 00:00, când anume a intrat Natalia în casă nu a văzut. În jurul orelor 02:00, l-a strigat vecinul pe nume Valeriu Rîșneanu ca să servească câte un pahar de vin. Atunci, s-a ridicat din pat, a ieșit afară, s-a dus la vecin. Acolo a băut două pahare de vin și a fumat jumătate de pachet de țigări. A stat la vecin aproximativ 20 minute, după care a mers acasă și s-a culcat. Intrând în casă, ***** nu era acasă, înspre dimineață, cât era ora concret nu poate spune, dar a intrat Natalia, din care motiv s-a trezit. Trezindu-se a întrebat-o unde a fost și Natalia a răspuns că a fost la mama lui Gheorghii Beregoi și au servit băuturi alcoolice, dar ce anume au făcut nu poate spune, căci nu s-a interesat și nici nu a întrebat și că tot atunci i-a spus că a fost violată de Gheorghii Beregoi. Natalia i-a povestit că a fost violată pe teritoriul vizavi de casa unde locuiește Gheorghii Beregoi, unde este un teren neprelucrat și o casă avariata. Din care motiv a telefonat la numărul „112” și a venit grupa operativă pentru documentarea cazului. Când a venit acasă Natalia i-a spus că a fost violată, era în stare de ebrietate, se ținea pe picioare, era îmbrăcată în pantaloni de jeans, de culoare albastră, în pulover roșu și în palton de culoare roșietic. Hainele nu erau tare murdare, nu a observat urme ce ar comunica faptul că a fost trântită pe jos. Pe ***** îl cunoaște din școală, relațiile erau normale, la moment nu comunică deloc. Gheorghii Beregoi se cunoaște cu ***** , relațiile sunt normale. Gheorghii Beregoi cu ***** anterior nu au avut careva relații de prietenie. După ce a trecut cu traiul la părinții Nataliei, ***** a început relații amoroase cu Gheorghii Beregoi, a auzit de la vecini. Personal i-a prins o dată în casă, cum serveau băuturi alcoolice. Personal nu i-a prins ca aceștea să întrețină relații sexuale, dar cunoaște că mergeau unul la altul. Detalii referitor la viol ***** nu i-a povestit, dar a spus că a fost violată. Concretizează că, când ***** a venit acasă, plângea, dar de ce nu poate spune, căci nu a întrebat-o. După ce a intrat în casă, Natalia și-a spălat două pulovere și le-a întins pe sfoară, nu a văzut să fi spălat pantaloni, dar a văzut cum și-a dezbrăcat lenjeria intimă din partea de jos a corpului și a aruncat-o în dulap. Personal nu a fost de față când ***** a întreținut relații sexuale cu

*****, ceea ce cunoaște sunt din spusele concubinei sale și nu poate spune concret dacă faptele povestite de ***** corespund realității (f.d 40-41).

18. Ca mijloace de probă elucidate în ședința de judecată care arată, în coroborare cu declarațiile părții vătămate și a martorului la fapta comisă și vinovăția inculpatului, instanța de judecată reține inclusiv și:

- *procesul-verbal de cercetare la fața locului din 16.11.2022, cu planșă fotografică*, acțiune procesuală prin care a fost cercetat locul comiterii infracțiunii, teritoriul casei părăsite situate în satul Răzeni r-nul Ialoveni (f.d 15-17);

- *procesul verbal de ridicare din 16.11.2022*, acțiune procesuală prin care de la ***** au fost ridicate o pereche de pantaloni de culoare neagră, un maiou de culoare alb combinat cu galben, o pereche de ghete de culoare roz, un pulover de culoare rosie, un pulover în dungi de culoare albă combinată cu sur (f.d 30);

- *procesul verbal de ridicare din 16.11.2022*, acțiune procesuală prin care de la ***** au fost ridicate o pereche de cizme din cauciuc de culoare albastră, mărimea 43, o pereche de ciorapi, un hanorac de culoare albastră, o pereche de pantaloni de tip sport de culoare albastră, o scurtă, un pulover și un maiou bărbătesc (f.d. 46);

- *procesul verbal de confruntare din 06.03.2023*, acțiune procesuală efectuată între partea vătămată ***** și ***** potrivit căruia partea vătămată ***** a declarat că la data de 15.11.2022, în jurul orei 22:00, în apropierea unei case părăsite din apropierea domiciliului lui. Gheorghe Beregoi, s-a întâlnit cu Gheorghii Beregoi, care era în stare de ebrietate, a trântit-o jos la pământ, după care a dezbrăcat-o de pantaloni și de lenjerie și a violat-o. Bănuitul Gheorghii Beregoi a declarat că nu este de acord cu cele declarate de partea vătămată ***** și că în stradă în acea seară nu s-a întâlnit cu ***** (f.d 93-96);

- *raportul de expertiză judiciară nr.202202P3020 din 23.11.2022*, conform căruia la examinarea medico-legală a cet.Nataliei Terteza leziuni 'corporale la examenul medico-legală nu au fost constatate. La examenul ginecologic s-au stabilit două rupturi himenale, vechimea cărora nu poate fi stabilită. În urma cercetării biologice a 2 frotiuri și tampon din vată cu conținut vaginal s-a depistat spermă. Din declarațiile persoanei examinate ***** , ultimul raport sexual l-a întreținut cu soțul său pe data de 09.11.2022 (f.d 61-62);

- *raportul de expertiză judiciară nr. 20220500382 din 20.02.2023*, potrivit căruia în fracția epitelială din tamponul cu conținut vaginal prelevat de la ***** a fost obținut un profil genetic complet, provenit de la persoană de gen feminin, care coincide cu profilul genetic a pătimitei *****. În urma examinării ADN-lui extras din materialul biologic din tamponul cu conținut vaginal prelevat de la ***** în care, conform raportului de cercetare nr. 2022005B1142 întocmit de expertul judiciar A. Pădure, s-au depistat spermatozoizi, s-a obținut un profil genetic mixt, în care se regăsește atât profilul genetic a Nataliei Terteza cât și a lui Gheorghii Beregoi. Așadar, sperma depistată de pe tamponul cu conținut vaginal prelevat de la ***** a provenit de la Gheorghii Beregoi (f.d. 73-76).

Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanță în sarcina inculpatului.

19. În conformitate cu art.1 alin.(3) Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

20. Potrivit art. 8 Codul procedură penală și art. 21 din Constituția Republicii Moldova orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție ori deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

21. Prin derivare de la principiul prezumției nevinovăției, prevăzut la art.8 Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului.

22. La fel, conform pct. 102 al hotărârii Curții Constituționale nr. 3 din 23 februarie 2016, se consacră că procesul judiciar trebuie să fie guvernat de principii fundamentale, cum ar fi „legalitatea, prezumția nevinovăției, aflarea adevărului, oficialitatea, garantarea libertății și siguranței persoanei, dreptul la un proces echitabil prin garantarea dreptului la apărare și al egalității părților în proces”.

23. Potrivit art.6 alin.(1) Codul Penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

24. În corespundere cu art. 51 Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

25. Conform art. 389 alin. (1) și (2) Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

26. La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

27. Instanța de judecată remarcă faptul că, conform prevederilor art. 325 alin. (1) Codul de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

28. În virtutea dispoziției legale indicate la art. 384 alin. (1) Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

29. Instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Codul de procedură penală ca la emiterea sentinței aceasta trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

30. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată.

31. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraf 1) din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia, însă în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

32. De asemenea, CtEDO a arătat că, obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007).

33. La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

34. Conform art.101 alin.(1) și (2) Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru instanța de judecată. Instanța pune la baza hotărârii sale numai acele probe la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură.

35. În conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4) Codul de procedură penală: „Toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective”.

36. Libera apreciere a probelor în procesul penal se referă la procesul psihic de determinare a conexiunilor dintre faptă și urmări, fără a înlătura însă restrângerile determinate de valoarea probelor legale, procesele verbale încheiate au o putere devenită prestabilită de lege, dacă se coroborează cu situații de fapt ce sunt consemnate în cuprinsul lor.

37. Constituie probă orice element de fapt care servește la constatarea, existenței sau inexistenței unei infracțiuni, la identificarea persoanei care a participat la comiterea ei și la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei. Probele nu au o valoare dinainte stabilită. Aprecierea fiecărei probe se face în urma examinării tuturor probelor administrate, ele nefiind ierarhizate în nici un fel.

38. Aliniatul (1) al art. 93 Codul de procedură penală prevede că probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea

vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

39. Aliniatului 2 al art. 99 Codul de procedură penală, stipulează că probele administrate se verifică și se apreciază de către instanța de judecată.

40. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpaților le-a fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de aceștea într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

41. Instanța, în baza împrejurărilor de fapt stabilite, concluzionează, că inculpatul a acționat cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptei lui, prevăzând urmările, deci a dorit și a admis conștient urmările acțiunilor lui, fiind confirmate de probele acumulate și cercetate în ședința de judecată.

42. Examinând materialele dosarului, apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată stabilește că, fapta inculpatului ***** se încadrează în baza art. 171 alin. (1) Codul penal – individualizate prin: „Violul, adică actul sexual neconsimțit”, reieșind din următoarele considerente.

43. Instanța reține că, la momentul comiterii faptei infracționalei **15.11.2022**, lui ***** acțiunile ultimului au fost încadrate art. 171 alin.(1) Codul penal, după semnele calificative: ***Violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei.***

44. La caz, instanța de judecată constată că prin Legea nr. 316 din 17.11.2022, în vigoare din 09.01.2023 au fost operate modificări la dispozițiile normei penale prevăzută de art. 171 Codul penal care se incriminează inculpatului, fiind introdus un nou articol 132² Cod penal, care reglementează noțiunile de acte sexuale sau acțiuni cu caracter sexual neconsimțite.

45. Prin prisma art. 132² Codul penal, (1) Prin act sexual se înțelege acțiunea de penetrare vaginală, anală sau orală de natură sexuală cu orice parte corporală sau obiect. (2) Prin acțiuni cu caracter sexual se înțelege orice alte modalități de obținere a unei satisfacții sexuale decât cele indicate la alin. (1), precum și alte acțiuni decât cele care intră sub incidența art. 173 și 287 din prezentul cod sau a art. 354 din Codul contravențional.(3) Se consideră neconsimțit actul sexual sau acțiunea cu caracter sexual care este însoțită de o constrângere fizică sau psihică, aplicată victimei ori altei persoane, sau în care se profită de imposibilitatea persoanei de a se apăra sau de a-și exprima voința.

46. Se reține că, incriminarea infracțiunii prevăzută de art. 171 alin.(1) Codul penal de până la modificările intervenite prin legea nr. 316 din 17.11.2022 și incriminarea infracțiunilor prevăzute la art. 171 alin.(1) Codul Penal în vigoare la moment este aceeași, ori dispoziția articolului dat, nu a fost modificată.

47. Totodată, instanța face trimitere la Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.17 din 07.11.2005, privind practica judiciară în cauzele din categoria infracțiunilor privind viața sexuală, prin noțiunea de raport sexual (a se vedea pct. 1) se

înțelege un raport normal (sub aspect fiziologic) dintre persoane de sex diferit. b) homosexualitatea reprezintă actul sexual dintre persoane, având aceeași apartenență sexuală; c) satisfacerea poftei sexuale în forme perverse reprezintă practicarea de acte sexuale nefirești, care urmăresc scopul satisfacerii instinctului sexual prin diferite procedee (analo genitale, oralo-genitale, oralo-anale), între persoane având apartenență sexuală diferită.

48. Instanța de judecată reține că, noua redacție a art. 171 Codul penal, de la momentul emiterii sentinței, este rezultatul adaptării politicii penale a statului la modificarea conceptului de „normalitate” a unor acte și acțiuni cu caracter sexual.

49. Din esența pct. 1 din aceeași hotărâre este evident că legea veche, incrimina raportul sexual la art. 171, săvârșite inclusiv prin constrângere fizică sau psihică. La moment, legea nouă, incriminează violul, adică actul sexual neconsimțit, instanța reține că, chiar dacă în redacția veche a articolului până la modificări prevedea expres constrângerea fizică și psihică, iar în urma modificărilor intervenite a căpătat o nouă reformulare și anume : acțiuni cu caracter sexual neconsimțite.

50. În acest sens efectuând o analiză se stabilește de către instanța de judecată faptul că, în speță nu a avut loc o decriminalizare a acțiunilor incriminate de legea veche, dimpotrivă, se atestă că sfera acțiunilor învederate de legea nouă înglobează acțiunile incriminate de legea veche.

51. La adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin.(1) pct.1)-4) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

52. În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Codul Penal al RM „Se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod”.

53. Potrivit art. 113 Codul Penal al RM „Se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători”.

54. În continuare, instanța reține că potrivit art. 14 Codul penal al Republicii Moldova, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală. Nu constituie infracțiune acțiunea sau inacțiunea care, deși, formal, conține semnele unei fapte prevăzute de prezentul cod, dar, fiind lipsită de importanță, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni.

55. La fel, pentru soluționarea corectă a problemei privind existența sau lipsa în fapta săvârșită a semnelor unei infracțiuni urmează a stabili clar acel ansamblu de

circumstanțe, care generează temeiul de facto și *de iure* al atragerii persoanei la răspundere penală, adică fapta infracțională. În cazul dat este vorba de circumstanțele cu caracter obiectiv și subiectiv, care sunt reflectate în norma juridico - penală respectivă, fiind necesare și suficiente pentru atragerea celui vinovat la răspundere penală.

56. Norma prevăzută la art. 171 alin. (1) Codul penal prevede că, victima infracțiunii de viol are fie o altă apartenență sexuală față de autorul infracțiunii (sau față de coautorul care săvârșește acțiunea principală din cadrul violului), fie aceeași apartenență sexuală cu autorul infracțiunii (sau cu coautorul care săvârșește acțiunea principală din cadrul violului). Totodată, în calitate de victimă a infracțiunii de viol este numai o persoană care este în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința.

57. *Obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute de art. 171 Codul penal, este format din relațiile sociale cu privire la inviolabilitatea sexuală a părții vătămate *****, care sunt apărute împotriva actului sexual neconsimțit, totodată, fiind imposibil de a identifica un obiect juridic secundar în cazul în care acțiunea adiacentă din cadrul infracțiunii de viol a îmbrăcat modalitatea de profitare de imposibilitatea victimei de a se apăra, or victima a fost imobilizată, constrânsă fizic de către agresor.

58. *Obiectul juridic material* al infracțiunii în cauză îl reprezintă corpul persoanei, în speță a părții vătămate *****.

59. *Latura obiectivă* a infracțiunii de viol se exprimă în fapta prejudiciabilă concretizată în acțiuni de două tipuri: 1) acțiunea principală: actul sexual, 2) acțiunea adiacentă exprimată în oricare din următoarele trei modalități: a) constrângerea fizică, b) constrângerea psihică, c) profitarea de imposibilitatea victimei de a se apăra ori de a-și exprima voința.

60. Săvârșirea actului sexual presupune, după caz: 1) introducerea deplină a oricărei părți corporale sau a oricărui obiect în cavitatea vaginală, în cavitatea anală sau în cavitatea orală; 2) introducerea parțială a oricărei părți corporale sau a oricărui obiect în cavitatea vaginală, în cavitatea anală sau în cavitatea orală.

61. Cu referire la acțiunea adiacentă a infracțiunii de viol, urmează de notat că, potrivit art. 132² alin. (3) Codul penal, se consideră neconsimțit actul sexual sau acțiunea cu caracter sexual care este însoțită de o constrângere fizică sau psihică, aplicată victimei ori altei persoane, sau în care se profită de imposibilitatea persoanei de a se apăra sau de a-și exprima voința.

62. Actul sexual săvârșit profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra sau de a-și exprima voința presupune îndeplinirea a două condiții: 1) victima să se afle într-o stare de imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința; 2) făptuitorul să profite de această stare a victimei pentru a săvârși raportul sexual.

63. La caz, latura obiectivă a fost manifestată prin constrângere fizică, manifestată prin aplicarea violenței fizice nepericuloase pentru viața și sănătatea părții vătămate ***** și anume a apucat-o de mână, a îmbrâncit-o, în rezultatul căruia ultima a căzut la sol, după care forțat a dezbrăcat-o de haine și a întreținut cu ea un act sexual neconsimțit.

64. Esențial este că actul sexual trebuie să fie realizat fără consimțământul victimei, în cazul dat partea vătămată, nu și-a exprimat acordul de a întreține un raport sexual cu inculpatul *****.

65. Infracțiunea specificată la art.171 Codul penal este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul începerii acțiunilor cu caracter sexual.

66. Constrângerea fizică reprezintă folosirea forței fizice asupra persoanei pentru a înfrânge rezistența fizică a acesteia și pentru a face astfel posibil raportul sexual (lovirea victimei, imobilizarea brațelor și întregului corp etc). Rezistența victimei nu este o condiție esențială și nu prezintă importanță decât ca expresie a refuzului categoric de a consimți un raport sexual.

67. Constrângerea psihică se manifestă prin violențe exprimate prin amenințări de aplicare a forței asupra victimei, cu scopul de a înfrânge rezistența victimei și de a o forța să întrețină cu făptuitorul acte sexuale.

68. Sub aspectul *laturii subiective* faptele imputate inculpatului se caracterizează prin intenție directă. Astfel se conchide că *****, își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, manifestată prin dorința satisfacerii necesităților sexuale. Astfel acesta avea capacitatea de a-și da seama de acțiunile sale și le poate dirija, deci poate acționa cu discernământ. Motivul săvârșirii infracțiunii incriminate constituie satisfacerea poftelor sexuale.

69. *Subiectul* infracțiunii analizate este persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 14 ani. Astfel, instanța constată că ***** întrunește calitatea de subiect al infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal.

70. Prin urmare, instanța de judecată reține că, în speță sunt întrunite elementele obligatorii ale componenței infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Codul penal, de care se învinuiește *****.

71. Pornind de la aceste considerațiuni teoretice, unanim acceptate de practica judiciară în materie, instanța de judecată apreciază că, în prezenta speță se reține inculpatului caracterul obiectiv al violului unei persoane.

72. Deși inculpatul nu recunoaște fapta comisă, iar apărătorul acestuia, avocatul Tăut Ion pledează pentru achitare acestuia, instanța constată lipsa temeiurilor de achitare a acestuia și constată demonstrată vinovăția inculpatului ***** în comiterea violului asupra părții vătămate *****.

73. În speță este demonstrat incontestabil că, inculpatul ***** a acționat cu intenție directă, urmărind scopul satisfacerii poftelor sexuale, conștientizând caracterul ilegal al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestora, aflându-se în drum în satul Răzeni raionul Ialoveni în apropiere de domiciliu său, a întâlnit-o pe cet.***** și aplicând forța fizică față de ultima a apucat-o de mână, deplasându-se împreună pe teritoriul unei case părăsite care se afla în preajmă și aplicând constrângerea fizică și psihică, a îmbrâncit-o pe ***** în rezultatul căruia ultima a căzut la sol, după care forțat a dezbrăcat-o de haine și contrar voinței acesteia a întreținut cu ea un raport sexual în formă normală, prin introducerea penisului în vagin.

74. Instanța reține că, în prezenta cauză au fost efectuate expertizele necesare de către experți competenți și în modul prevăzut de lege.

75. Astfel, instanța de judecată conchide privind temeinicia concluziilor experților, care au întocmit raporturile de expertiză judiciară **nr. 202202P3020 din 23.11.2022** și

nr.20220500382 din 20.02.2023, deoarece ele corespund cerințelor art.151 din Codul de procedură penală, expertizele au fost efectuate de persoane competente cu cunoștințe speciale în domeniul expertizei judiciare, au experiență de muncă în specialitate, răspunsurile au fost acordate în limita întrebărilor puse, care intră în competența experților, i-au fost explicate drepturile prevăzute de art.88 Cod de procedură penală și au fost preîntâmpinați de răspunderea penală conform art.312 din Codul penal. Concluziile experților nu sunt contradictorii, sunt motivate, fundamentate științific, confirmate în mod obiectiv de probe examinate în ședința de judecată și nu există niciun motiv de a crede că experții au un interes personal în soluționarea cauzei penale.

76. Așadar, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202202P3020 din 23.11.2022, conform căruia la examinarea medico-legală a cet.Nataliei Terteza leziuni corporale la examenul medico-legală nu au fost constatate. La examenul ginecologic s-au stabilit două rupturi himenale, vechimea cărora nu poate fi stabilită. În urma cercetării biologice a 2 frotiuri și tampon din vată cu conținut vaginal s-a depistat spermă. Din declarațiile persoanei examinate *****, ultimul raport sexual l-a întreținut cu soțul său pe data de 09.11.2022 (f.d. 61-62).

77. Potrivit Raportului de expertiză judiciară nr.20220500382 din 20.02.2023, potrivit căruia în fracția epitelială din tamponul cu conținut vaginal prelevat de la ***** a fost obținut un profil genetic complet, provenit de la persoană de gen feminin, care coincide cu profilul genetic a pătimatei *****. În urma examinării ADN-lui extras din materialul biologic din tamponul cu conținut vaginal prelevat de la ***** în care, conform raportului de cercetare nr. 2022005B1142 întocmit de expertul judiciar A. Pădure, s-au depistat spermatozoizi, s-a obținut un profil genetic mixt, în care se regăsește atât profilul genetic a Nataliei Terteza cât și a lui Gheorghii Beregoi. Așadar, sperma depistată de pe tamponul cu conținut vaginal prelevat de la ***** a provenit de la Gheorghii Beregoi (f.d. 73-76).

78. Prin urmare, versiunea inculpatului ***** expusă la urmărirea penală precum că, el nu a comis infracțiunea incriminată, de către instanță este apreciată critic, considerându-le ca o încercare de a se eschiva de la răspunderea penală, versiunea respectivă fiind combătută integral prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată.

79. Ca urmare a celor expuse, instanța de judecată ajunge la ferma convingere de a respinge ca nefondată alegația părții apărării invocată în sensul achitării inculpatului ***** în baza art. 171 alin. (1) Codul penal, precum că fapta nu a fost comisă de inculpat pe motiv că aceasta este contrară probelor acuzării prezentate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată.

80. Prin urmare, în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine intenția, motivul și scopul comiterii faptei incriminate, constatând-se o legătură de cauzalitate între faptele prejudiciabile și urmările social periculoase.

81. La caz, instanța de judecată consideră că prin justificarea elementelor de fapt expuse, au fost probate toate aspectele importante pentru stabilirea faptelor și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, iar mijloacele de probă cercetate au un conținut probant suficient la caz, pe măsură să înlăture toate dubiile privind vinovăția inculpatului.

Individualizarea și stabilirea pedepsei inculpatului.

82. În continuare, în vederea stabilirii unei pedepse juste și corecte, instanța de judecată la individualizarea pedepsei, se va ghida de prevederile articolelor 7 și 75 din Codul penal.

83. Astfel, norma prevăzută la art. 7, alin. (1), din Codul penal, stipulează că la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Norma indicată coroborată cu prevederile art. 75, alin. (1), din Codul penal, stabilește că persoanelor recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni li se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

84. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane.

85. Conform art. 61 din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și de reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

86. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

87. Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

88. Potrivit art.24 alin.(2) Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

89. Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpați, cât și pentru alte persoane predispuse

la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

90. În cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

91. Instanța menționează că printre garanțiile procesului echitabil, reglementat de art. 6 din Convenția Europeană, se enumeră faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, ceea ce este subsecvent și pentru prezenta cauză, fiind, totodată, respectate drepturile inculpatului garantate atât de Constituția Republicii Moldova, de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, cât și de Codul penal și Codul de procedură penală.

92. Ca să-și poată îndeplini funcțiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său și al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) și duratei, atât gravității faptei și potențialului de pericol social pe care-l prezintă, în mod real persoana inculpatului, cât și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei.

93. La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanța de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

94. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrar scopului urmărit.

95. În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

96. La formarea viziunii complete asupra persoanei inculpatului ***** **Anatolii** și condițiilor de viață a acestuia, instanța de judecată reține că potrivit revendicării acesta

anterior nu a fost judecat (f.d. 86), la evidența medicului narcolog nu se află (f.d. 81), la evidența medicului psihiatru nu se află (f.d. 84),

97. În continuare instanța de judecată relevă că, circumstanțe agravante instituite de art. 77 Codul Penal, precum și circumstanțe atenuante în sensul art.76 Codul penal, instanța nu a reținut.

98. Temeiuri pentru liberarea de răspundere penală a lui ***** în conformitate cu art. 53 din Codul penal, nu au fost stabilite.

99. Astfel, în ceea ce privește aplicarea pedepsei în raport cu inculpatul ***** instanța de judecată luând în vedere personalitatea acestuia se va ghida de criteriile ce asigură aplicarea față de inculpat, a unei pedepse echitabile, legale și individualizate.

100. La fel, la stabilirea pedepsei inculpatului *****, instanța de judecată ține cont și de elementele ce țin de materialitatea faptei comise de inculpat, cât și de datele referitoare la persoana acestuia, prin urmare, chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, în acest caz se reține că, stabilirea pedepsei este rezultatul unei examinări obiective a întregului material probatoriu, cercetat în cadrul ședinței de judecată.

101. În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal, dar și a sancțiunii normei penale speciale imperative, incriminate inculpatului, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnat - este aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, care este una echitabilă în raport cu infracțiunile săvârșite, dar și cu comportamentul și starea persoanei inculpatului.

102. Instanța de judecată reține că art. 171 alin. (1) Codul penal, în vigoare la data comiterii faptei), prevedea o pedeapsă sub formă de închisoare în limitele de la 3 la 5 ani, iar conform art 16 alin. (3) Cod penal, se califică ca fiind o infracțiune mai puțin gravă

103. În urma modificărilor operate prin legea nr. 316 din 17.11.2022 (în vigoare la momentul emiterii sentinței) art. 171 alin. (1) Codul penal, prevede o pedeapsă sub formă de închisoare în limitele de la 3 la 7 ani, iar conform art. 16 Cod penal, se califică ca fiind o infracțiune gravă.

104. Prin acest fapt se agravează situația inculpatului, și contravine prevederilor art. 8, art. 10 Cod penal.

105. Or, regula generală prevăzută la art. 8 Codul penal, stabilește că caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

106. Excepția de la art. 8 din Codul penal, este reglementată la art. 10 din Codul penal, și prevede că legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv adică, se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi

107. Pornind de la prevederile art. 10 alin. (2) CP, instanța de judecată reține că, inculpatul are dreptul să beneficieze de efectele legii care era în vigoare la momentul comiterii faptei, aceasta fiind mai favorabilă pentru inculpat.

108. În această ordine de idei, instanța de judecată la individualizarea pedepsei ce urmează a-i fi stabilită lui ***** pentru infracțiunea de viol în privința victimei Nataliei Tertia, a ținut cont de limitele stabilite de art. 171 alin. (1) Codul Penal, (în vigoare la data comiterii faptei 15 noiembrie 2022), adică de limitele închisorii de la 3 la 7 ani

109. Potrivit prevederilor alin. (1), (2) art.70 din Codul penal, ”închisoarea constă în privarea de libertate a persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni prin izolarea impusă a acesteia de mediul normal de viață și plasarea ei, în baza hotărârii instanței de judecată, pe un anumit termen, într-un penitenciar”. ”Închisoarea se stabilește pe un termen de la 3 luni la 20 de ani”.

110. Conform art. 72 alin. (3) Codul penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni mai puțin grave și grave, săvârșite cu intenție.

111. Astfel, ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei reflectate supra și coroborarea probelor care furnizează informații respective, precum și indicarea temeiurilor care furnizează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcat, instanța de judecată, va stabili inculpatului ***** pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen 4 (patru) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

112. În contextul enunțat, instanța de judecată menționează că pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea pe viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Cu privire la măsura preventivă.

113. Potrivit art.395 alin.(1) lit.5) Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

114. În contextul dezbaterilor judiciare, procurorul s-au expus pe marginea aplicării arestului preventiv în privința inculpatului *****.

115. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul ***** nu se află sub imperiul vreunei măsurii preventive.

116. În scopul executării prezentei sentințe, instanța în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) Codul de procedură penală, va dispune aplicarea măsurii preventive –arestarea preventivă în privința inculpatului inculpatului/condamnatului *****, până la executarea sentinței, iar măsurile de căutare aplicate prin Încheierea nr.1-54/23 din 06.02.2025 față de *****, se mențin.

Corpurile delict.

117. Cu referire la prevederile art. 385 alin. (1) pct. 13, art.397 alin.(3), art.157-162 Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delict.

118. În conformitate cu prevederile art. 158 alin. (1) Codul de procedură penală, corpurile delict sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale

sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

119. Totodată, potrivit art. 162 Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictelor. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sunt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delictelor rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delictelor, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

120. Corpurile delictelor: o pereche de pantaloni de culoare neagră, un maiou de culoare alb combinat cu galben, o pereche de ghete de culoare roz, un pulover de culoare roșie, un pulover în dungi de culoare albă combinată cu sur, recunoscute și anexate la cauza penală prin ordonanța din 16.11.2022, transmise spre păstrare în camera de păstrare a corpurilor delictelor a IP Ialoveni (f.d. 35-36), potrivit chitanței nr.1868 (f.d.38), de nimicit după intrarea în vigoare a sentinței.

121. Corpurile delictelor: o pereche de cizme din cauciuc de culoare albastră, mărimea 43, o pereche de ciorapi, un hanorac de culoare albastră, o pereche de pantaloni de tip sport de culoare albastră, o scurtă, un pulover și un maiou bărbătesc, recunoscute și anexate la cauza penală prin ordonanța din 16.11.2022, transmise spre păstrare în Camera de Păstrare a corpurilor delictelor al IP Ialoveni (f.d. 53-54), potrivit chitanței nr.1868 (f.d.56), de nimicit după intrarea în vigoare a sentinței.

Cheltuielile judiciare.

122. În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14 Codul procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiuni privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

123. Acuzatorul de stat a solicitat încasarea de la inculpatul ***** a cheltuielilor judiciare în legătură cu efectuarea rapoartelor de expertiză, în mărime totală de 24 000 lei.

124. În corespundere cu prevederile art.227 Codul de procedură penală, (1) cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. (2) Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau

care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. (3) Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

125. Aliniatul (3) a normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

126. Consecutiv, art.229 Codul procedură penală stabilește că, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

127. Instanța de judecată notează că urmărirea și judecarea unei cauze penale ocazionalizează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea și transmiterea actelor de procedură, pentru administrarea probelor și conservarea mijloacelor materiale de probă, cu retribuirea apărătorilor, precum și cu orice alte cheltuieli necesare normalei desfășurări a procesului penal. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ și sumele pentru retribuția cuvenită experților și interpreților pentru serviciul care l-au adus justiției. Spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare acestor cheltuieli sunt avansate de către reclamant, prin plata taxei de timbru, la introducerea acțiunii, în cauzele penale, în care activitatea judiciară se desfășoară din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sunt avansate, de regulă, de stat, prin organul judiciar în fața căruia se află cauza penală.

128. Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o; ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat. Obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală; întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta

cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli; de asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

129. Urmare, instanța de judecată reține că, la materialele cauzei penale au fost anexate: **raportul de expertiză judiciară nr. 202202P3020 din 23.11.2022** – în sumă de 740 lei și **raportul de expertiză judiciară nr. 20220500382 din 20.02.2023** – în sumă de 23452 lei.

130. La caz, analizând natura juridică a cheltuielilor arătate de către acuzatorul de stat, instanța de judecată constată că acestea reprezintă cheltuieli suportate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate, fiind generate de comportamentul inculpaților pe durata urmăririi penale, prin urmare instanța de judecată apreciază drept rațională stabilirea obligației de compensare a acestor cheltuieli din contul inculpatului în contul statului.

131. Prin urmare, instanța va dispune încasarea de la *****, a.n.*****, c/p *****, originar și domiciliat satul Răzeni, raionul Ialoveni, în contul statului, cheltuielile judiciare în legătură cu efectuarea **raportului de expertiză judiciară nr. 202202P3020 din 23.11.2022** și **raportului de expertiză judiciară nr. 20220500382 din 20.02.2023**, în mărime totală de de 24 192,00 (douăzeci și patru mii lei una sută nouăzeci și doi, 00) lei.

Dispozitivul:

132. În conformitate cu prevederile art. 70, art. 72, alin.(3) Codul penal, art. 162, art.227-229, art.384-385, art. 389, art. 395 Codul de procedură penală al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

*****, a.n.*****, c/p *****, originar și domiciliat satul *****, cetățean al R.Moldova, se recunoaște vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 171 alin. (1) Codul Penal al Republicii Moldova, și în baza acestei Legi, se condamnă la 4 (patru) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei în privința lui *****, a.n.*****, c/p *****, originar și domiciliat satul *****, se calculează **din data reținerii acestuia.**

În scopul executării pedepsei cu închisoarea, se aplică în privința inculpatului *****, a.n.*****, c/p *****, **măsura preventivă – arestarea preventivă**, care se pune în executare din momentul reținerii și se va menține până la devenirea definitivă a prezentei sentințe, iar măsurile de căutare aplicate prin Încheierea nr.1-54/23 din 06.02.2025 față de *****, se mențin.

Corpurile delict: o pereche de pantaloni de culoare neagră, un maiou de culoare alb combinat cu galben, o pereche de ghete de culoare roz, un pulover de culoare roșie, un pulover în dungi de culoare albă combinată cu sur, o pereche de cizme din cauciuc de culoare albastră, mărimea 43, o pereche de ciorapi, un hanorac de culoare albastră, o pereche de pantaloni de tip sport de culoare albastră, o scurtă, un pulover și un maiou bărbătesc, **de nimicit după intrarea în vigoare a sentinței.**

Se încasează de la *****, a.n.*****, c/p *****, originar și domiciliat satul *****, cetățean al R.Moldova, în contul statului, cheltuielile judiciare în legătură cu efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară în sumă de 24 192,00 (douăzeci și patru mii lei una sută nouăzeci și doi, 00) lei.

Sentința cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, de la pronunțarea sentinței integrale, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

**Președinta ședinței,
judecătoria**

Corina Albu